A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2014. április 10.(*)

„Tagállami kötelezettségszegés – Az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója – 92/83/EGK irányelv – A jövedékiadó-mérték meghatározása – Etilalkoholnak szeszfőzdében történő, 0%-os jövedékiadó-mérték alá tartozó bérfőzése – Etilalkohol magánszemélyek által történő előállításának jövedékiadó-mentessége”

A C-115/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2013. március 11-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: C. Barslev és Sipos A., meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

Magyarország (képviselik: Fehér M. Z., Szíjjártó K. és Molnár K., meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Borg Barthet tanácselnök, M. Berger és S. Rodin (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetében az Európai Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy Magyarország – mivel olyan szabályozást fogadott el és alkalmaz, amely előírja, hogy az abban meghatározott feltételek között etilalkohol szeszfőzdében történő bérfőzése 0%-os jövedékiadó-mérték alá tartozik, és etilalkohol magánszemélyek általi előállítása jövedékiadó-mentes – nem teljesítette a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmánnyal (HL 2005. L 157., 29. o.) módosított, az alkohol és az

alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelvnek (HL L 316., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 206. o.; a továbbiakban: 92/83 irányelv) az ugyanezen irányelv 22. cikke (7) bekezdésével, valamint az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedékiadó-mértékének közelítéséről szóló, 1992. október 19-i 92/84/EGK tanácsi irányelv (HL L 316., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 213. o.) 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19–21. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

Az uniós jog

2 A 92/83 irányelv második preambulumbekezdése kimondja:

„mivel a 92/84/EGK irányelv az alkoholra és az alkoholtartalmú italokra a tagállamokban alkalmazandó minimum jövedékiadó-mértékeket határoz meg”.

3 Ezen irányelv tizenhatodik és tizenhetedik preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„mivel a tagállamok számára engedélyezhető, hogy bizonyos regionális és hagyományos jellegű termékekre kedvezményes adómértékeket vagy adómentességeket alkalmazzanak;

mivel azokban az esetekben, amikor a tagállamok számára engedélyezték a kedvezményes adómértékek alkalmazását, az ilyen kedvezményes adómértékek nem okozhatják a belső piaci verseny torzulását”.

4 Az említett irányelv 19. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok az ezen irányelvnek megfelelő jövedéki adót vetik ki az etilalkoholra.

(2) A tagállamok adómértékeiket a 92/84/EGK irányelvnek megfelelően határozzák meg.”

5 A 92/83 irányelvnek „[a]z adó meghatározásáról” szóló 21. cikke előírja:

„Az etilalkoholra vonatkozó jövedéki adót a 20 C° hőmérsékletű tiszta alkohol egy hektoliterére rögzítik, és a tiszta alkohol hektoliterének száma alapján számítják ki. A 22. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, a tagállamok az etilalkohol adójának hatálya alá tartozó valamennyi termékre azonos jövedékiadó-mértéket vetnek ki.”

6 Ezen irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerint:

„Magyarország, Románia és Szlovákia az etilalkoholra vonatkozó normál [helyesen: általános] nemzeti jövedékiadó-kulcs 50%-[á]nál nem alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-kulcsot alkalmazhat a gyümölcstermesztő háztartások által átadott gyümölcsből éves szinten tíz hektoliternél több etilalkoholt előállító, a gyümölcstermesztők rendelkezésére álló szeszfőzdében előállított etilalkoholra. A kedvezményes adókulcs évenként és előállíttató gyümölcstermesztő háztartásonként nem haladhatja meg az 50 liter, kizárólag személyes fogyasztásra szánt gyümölcsszeszt. Ezt a megállapodást a Bizottság 2015-ben felülvizsgálja és a lehetséges módosításokról jelentést nyújt be a Tanácsnak.”

7 A 92/84 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése előírja:

„1993. január 1-jétől az alkohol és a 4., 5. és 6. cikkben felsoroltaktól eltérő italokban lévő alkohol minimum jövedékiadó-mértéke 550 ECU, a tiszta alkohol egy hektoliterére.

Mindazonáltal azon tagállamok, amelyek az alkoholra és alkoholtartalmú italokra 1000 ECU-t meg nem haladó mértékű adót alkalmaznak a tiszta alkohol egy hektoliterére, nem csökkenthetik nemzeti adójuk mértékét. Ezenfelül azon tagállamok, amelyek a nevezett termékekre 1000 ECU-t meghaladó mértékű adót alkalmaznak a tiszta alkoholra számítva, nem csökkenthetik nemzeti adójuk mértékét 1000 ECU alá.”

A magyar jog

8 A 2010. évi XC. törvénnyel módosított, a magyar jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: a jövedéki adóról szóló törvény) „Adómentes jövedéki termékek” című 9. §-a a (3) bekezdésében előírja:

„Adómentes a magánfőzdében a magánfőző által évente legfeljebb 50 liter mennyiségben előállított párlat [63. § (2) bekezdés 1. pont], feltéve hogy az a háztartásban való személyes fogyasztásra szolgál.”

9 A jövedéki adóról szóló törvény 63. §-a az alábbi fogalmakat határozza meg:

„[…]

(2) E törvény alkalmazásában

1. bérfőzés: a 2208 20 19, 2208 20 99, 2208 90 33, 2208 90 39, 2208 90 51, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék (a továbbiakban: párlat) szeszfőzdében a bérfőzető részére történő előállítása;

2. bérfőzető: az a 18. életévét betöltött gyümölcstermesztő személy, aki saját tulajdonú gyümölcsből (gyümölcsből származó alapanyagból) állíttat elő bérfőzött párlatot;

[…]

11. magánfőzés: a párlatnak a magánfőző lakóhelyén vagy gyümölcsöse helyén használható, legfeljebb 100 liter űrtartalmú, párlat-előállítás céljára kialakított desztillálóberendezésen a magánfőző által végzett előállítása évente legfeljebb 2 hektoliter tiszta szesz mennyiségig;

12. magánfőző: az a 18. életévét betöltött természetes személy, aki saját tulajdonú gyümölcsből, gyümölcsből származó alapanyagból, saját tulajdonú desztillálóberendezésen állít elő párlatot.”

10 A jövedéki adóról szóló törvény adóalapot és adómértéket meghatározó 64. §-a kimondja:

„(1) Az adó alapja az alkoholtermék 100 térfogatszázalékos etilalkohol (a továbbiakban: tiszta szesz) tartalommal hektoliterben meghatározott, 20 C-on mért mennyisége, illetve a

magánfőzésben előállított párlat esetében a vámhatósághoz bejelentett alapanyag tömegben (szőlőbor esetén térfogatban) kifejezett mennyiségéből a 3. számú melléklet szerinti kihozatali arányszámmal számított tiszta szesz mennyisége, hektoliterben.

(2) Az adó mértéke a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről, és földrajzi jelzéseinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet […] II. mellékletében felsorolt termékek, valamint az olyan szeszes italok esetében, amelyek alkoholtartalma kizárólag a [110/2008 rendelet] II. mellékletének 6. és 9. pontja szerinti termékből származik, és ízesítésükre mézet, vagy az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről, valamint az 1601/91/EGK tanácsi rendelet, a 2232/96/EK és a 110/2008/EK rendelet, valamint a 2000/13/EK irányelv módosításáról szóló 2008. december 16-i 1334/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjaiban meghatározott aroma anyagot használnak, továbbá a nem szeszes italnak minősülő alkoholtermék esetében – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – az (1) bekezdés szerinti adóalapra 333 385 forint, egyéb szeszes italok esetében 476 270 forint.

(3) A szeszfőzdében bérfőzés keretében, a bérfőzető alapanyagából előállított párlat (a továbbiakban: bérfőzött párlat) adója az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva egy bérfőzető részére évente

a) legfeljebb 50 liter mennyiségig 0 forint,

b) az 50 litert meghaladó mennyiségre 333 385 forint.

[…]

(5) A (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően az eladásra szánt bérfőzött párlat – kivéve az alkoholtermék-adóraktár engedélyese részére értékesítésre kerülő bérfőzött párlatot – adója az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva 333 385 forint.

(6) A magánfőzés keretében a magánfőző által évente 50 litert meghaladó mennyiségben előállított párlat, valamint a magánfőző által előállított 50 liter mennyiségen belül a 9. § (3) bekezdés rendelkezése alá nem eső párlat adója az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva 333 385 forint.

(7) Egy tárgyéven belül a természetes személy vagy bérfőzetőként vagy magánfőzőként jogosult párlatot előállíttatni, illetve előállítani, és egy háztartáson belül vagy csak bérfőzetőként vagy csak magánfőzőként lehet előállíttatni, illetve előállítani párlatot.

[…]”

11 A jövedéki adóról szóló törvény 67. §-a előírja:

„(1) A 64. § (3) bekezdés a) pontban megjelölt mennyiségű párlat kizárólag a bérfőzető háztartásában való személyes fogyasztás céljára szolgálhat, kivéve, ha az a (2) bekezdés szerint kerül értékesítésre.

(2) A bérfőzető a bérfőzött párlatot

a) csak az alkoholtermék-adóraktár engedélyese részére, vagy

b) amennyiben a bérfőzető a kistermelői élelmiszer-termelés, -előállítás és -értékesítés feltételeiről szóló miniszteri rendelet szerinti kistermelőnek minősül és megfizette a 64. § (5) bekezdés szerinti adót – palackozott kiszerelésben, zárjeggyel ellátva

[…]

értékesítheti.”

12 E törvénynek a magánfőzésre vonatkozó szabályokról szóló 67/A. §-a előírja:

„(1) A magánfőző a 64. § (6) bekezdése szerinti esetben a vámhatósághoz bejelenti – az adókötelezettség keletkezését öt nappal megelőzően – az adó megállapításához szükséges, a külön jogszabályban meghatározott adatokat, az adó összegét, valamint az értékesítésre szánt párlathoz igényelt zárjegyek rendelkezésre bocsátásához szükséges, a külön jogszabályban meghatározott adatokat. A bejelentés adóbevallásnak minősül.

(2) A magánfőző az (1) bekezdés szerinti bejelentésben nyilatkozik arról, hogy sem ő, sem a vele egy háztartásban élő más személy nem állíttat elő bérfőzésben párlatot.

(3) A vámhatóság az (1) bekezdés szerinti bejelentés alapján a bejelentés megérkezését követő naptól számított nyolc napon belül a bejelentett (bevallott) mennyiségre származási igazolványt állít ki és bocsát a magánfőző rendelkezésére, feltéve, hogy a magánfőző az adót megfizette.

(4) Magánfőzés esetén

a) a 66. § (4)–(5) bekezdésében és a 67. § (1) bekezdésében, valamint

b) a párlat értékesítésére a 67. § (2) bekezdés b) pontjában

foglaltak értelemszerűen alkalmazandók.

[…]”

A pert megelőző eljárás

13 2010. szeptember 28-án a Bizottság levelet küldött a magyar hatóságoknak annak érdekében, hogy tájékoztatást kapjon a jövedéki adóról szóló törvény egyes rendelkezéseivel kapcsolatban, valamint e rendelkezések uniós joggal való összeegyeztethetőségéről.

14 Magyarország 2011. január 28-i válaszlevelében igyekezett igazolni a vitatott rendelkezéseket, a 92/83 irányelv céljaival összeegyeztethetőnek tartva azokat.

15 A Bizottság 2011. szeptember 29-én az EUMSZ 258. cikk szerinti felszólító levelet küldött Magyarországnak, amelyben vitatta a jövedéki adóról szóló törvény bizonyos cikkeinek az uniós joggal való összeegyeztethetőségét. Álláspontja szerint a jövedéki adóról szóló törvény, mivel bizonyos feltételek esetében nem vet ki jövedéki adót a bérfőző által előállított etilalkoholra, és mentesíti a jövedéki adó alól az etilalkohol magánszemélyek által

történő előállítását, nem tartja tiszteletben a 92/83 irányelvnek az ugyanezen irányelv 22. cikke (7) bekezdésével, valamint a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19–21. cikkét.

16 Magyarország a 2011. november 30-i válaszában a már előadott érveit megismételve hangsúlyozta a „pálinka”, valamint az e fogalom alá tartozó különböző típusú párlatok előállításának hagyományát. E tagállam szerint a 92/83 irányelv tizenhatodik preambulumbekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy kedvezményes jövedékiadó-mértéket, vagy bizonyos termékek esetében jövedékiadóadó-mentességeket alkalmazzanak, feltéve hogy ez nem vezet a belső piaci verseny torzulásához. Egyébiránt Magyarország állította, hogy az „Ecofin” Tanács 1992. július 27-i ülésén tartott, az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetéről szóló viták jegyzőkönyveiből (a továbbiakban: Ecofin-jegyzőkönyv) kitűnik, hogy azok a tagállamok, amelyek hagyományosan adómentességet alkalmaznak a magánszemélyek által kis mennyiségben előállított alkoholra, fenntarthatják ezen adómentességet.

17 2012. június 22-én a Bizottság indokolással ellátott véleményt bocsátott ki, amelyben megismételte a felszólító levélben foglalt érveit, és felszólította Magyarországot, hogy az említett vélemény kézhezvételétől számított két hónapon belül hozza meg a véleményben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

18 Magyarország 2012. augusztus 21-i levelében fenntartotta álláspontját, és vitatta az uniós jog megsértését.

19 A Bizottság – mivel e tagállam válaszát nem találta kielégítőnek – úgy határozott, hogy benyújtja a jelen keresetet.

A keresetről

A felek érvei

20 Először is a Bizottság állítja, hogy a jövedéki adóról szóló törvény 63. §-ának (2) bekezdésében foglalt meghatározás szerinti párlat a 92/83 irányelv 20. cikkében említett „etilalkohol” fogalma alá tartozik.

21 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a 92/83 és a 92/84 irányelv nem tartalmaz a tagállamok számára azt lehetővé tevő rendelkezést, hogy kedvezményes jövedékiadó-mértéket vezessenek be, vagy hogy mentesítsék a jövedéki adó alól a párlatot. Ezen intézmény szerint, mivel ezen irányelvek harmonizálják e területet, ha a tagállamok diszkrecionális jogkörben kedvezményes adómértéket vezethetnének be, vagy mentesíthetnék a jövedéki adó alól az alkoholtartalmú italokat, az megfosztaná értelmétől az e tárgykörre vonatkozó uniós szabályozást.

22 A Bizottság úgy érvel, hogy a 92/83 irányelv preambulumbekezdéseire nem lehet hivatkozni olyan előnyök bevezetése érdekében, amelyeket nem írnak elő ezen irányelv rendelkezései. Ugyanez vonatkozik az Ecofin-jegyzőkönyvre is. A Bizottság szerint e jegyzőkönyv lényegét nem veszik át a 92/83 irányelv rendelkezései, ennélfogva e jegyzőkönyv nem bír jogi kötőerővel.

23 A Bizottság álláspontja szerint a jövedéki adóról szóló törvény nem összeegyeztethető a 92/83 irányelv 22. cikkének (7) bekezdésével, valamint a 92/83 irányelvnek a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19–21. cikkével, mivel e törvény, bizonyos feltételek mellett, nem vet ki jövedéki adót a bérfőző által előállított etilalkoholra, és mentesíti a jövedéki adó alól a magánszemélyek által előállított alkoholt.

24 Ami a magánfőzést illeti, a Bizottság állítja, hogy a jövedéki adóról szóló törvény 9. §-ának (3) bekezdése, 63. §-a (2) bekezdésének 11. és 12. pontja, valamint 64. §-ának (7) bekezdése mentesíti a jövedéki adó alól az évente legfeljebb 50 liter mennyiségű párlat előállítását.

25 Ezen intézmény úgy érvel, hogy bár a magyar jog az adómentességet különböző feltételeknek rendeli alá, nem szükséges, hogy a magánfőző gyümölcstermesztő legyen. Márpedig a 92/83 irányelv 22. cikkének (7) bekezdése lehetővé teszi egyes tagállamok, többek között Magyarország számára, hogy a gyümölcstermesztők rendelkezésére álló szeszfőzdében előállított etilalkoholra az etilalkoholra vonatkozó általános nemzeti jövedékiadó-mérték 50%-ánál nem alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmazzanak.

26 Ami a bérfőzést illeti, a Bizottság hangsúlyozza, hogy a jövedéki adóról szóló törvény 64. §-ának (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett (3) bekezdése szerint a párlatot bérfőzető gyümölcstermesztők évente legfeljebb 50 liter alkohol mennyiségig mentesülnek a jövedéki adó fizetése alól. Márpedig a 92/83 irányelvnek a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19–21. cikke ugyanazt a kedvezményes jövedékiadó-mértéket írja elő a magánfőzők és a bérfőzők által előállított párlatra.

27 A Bizottság álláspontja szerint „a gyümölcspárlat szabad előállításához való jog” nem védett alapjog az uniós jogrendben. Mindenesetre, még ha vannak is olyan tagállamok, amelyekben a párlat házi előállítása jövedékiadó-mentes, a Bizottság hangsúlyozza, hogy a tagállamra háruló, az uniós jogból eredő kötelezettségek nem teljesítése nem igazolható azon körülménnyel, hogy más tagállamok szintén nem teljesítették kötelezettségeiket. Az uniós jog végrehajtása nem viszonosságon alapul.

28 Magyarország úgy érvel, hogy minden olyan nemzeti szabályozás, amely megfelel a 92/83 irányelv tizenhatodik és tizenhetedik preambulumbekezdésének, összeegyeztethető az uniós joggal. Magyarország, többek között arra a tényre hivatkozva, hogy a 92/83 irányelv az EUMSZ 113. cikken alapul, előadja, hogy ezen irányelv nem irányul az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének teljes körű harmonizációjára, hanem a belső piac működéséhez szükséges mértékű harmonizáció érdekében került elfogadásra.

29 Magyarország szerint a 92/83 irányelv tizenhatodik és tizenhetedik preambulumbekezdése, mivel kedvezményes jövedékiadó-mérték vagy adómentesség alkalmazását írja elő bizonyos regionális és hagyományos jellegű termékekre, feltéve hogy azok nem vezetnek a belső piaci verseny torzulásához, ezen irányelv alkalmazásának rugalmasságát kívánja biztosítani.

30 Mivel az említett irányelvben nem taxatív kerültek felsorolásra az előírt adómentességek, a 92/83 irányelvet az Ecofin-jegyzőkönyv következtetései alapján kell értelmezni, amely előírja, hogy mentesíteni kell a jövedéki adó alól a kis mennyiségű párlatokat.

31 Továbbá Magyarország úgy érvel, hogy a jövedéki adó alól mentes kis mennyiségű párlatok nem kerülnek kereskedelmi forgalomba, és csak a háztartásban való személyes fogyasztást szolgálják. Ebből következik, hogy az ilyen adómentesség nem befolyásolja a piacot. Ugyanez vonatkozik a magánfőzésre és a bérfőzésre is. Magyarország hangsúlyozza, hogy az az értelmezés, amely szerint a harmonizáció kiterjed a belső piacot nem érintő helyzetekre is, nem összeegyeztethető az irányelv jogalapja – különösen a belső piac működéséhez szükséges mértékű harmonizálására irányuló EUMSZ 113. cikk – által biztosított felhatalmazás terjedelmével.

32 Magyarország álláspontja szerint a magánfőzők vagy a bérfőzők nem hozhatják jogellenesen kereskedelmi forgalomba az előállított terméket kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmazva, mivel a személyes fogyasztásra szánt termékek nem ugyanazon kereskedelmi megjelenéssel rendelkeznek, mint az értékesítésre szánt termékek.

33 Magyarország hangsúlyozza végül, hogy a gyümölcspárlat előállítása évszázados hagyomány, és a „pálinka”-előállítás a magyar kulturális örökség szerves része. A szeszfőzés hagyományának megőrzése a kormány alapvető céljai közé tartozik. Magyarország hozzáteszi, hogy más tagállamok adómentességet írtak elő a nemzeti szabályozásaikban, ami bizonyítja a tizenhatodik preambulumbekezdés általános jellegét.

A Bíróság álláspontja

34 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az irányelv rendelkezéseit a preambulumbekezdéseiben meghatározott céljára tekintettel kell értelmezni (lásd ebben az értelemben különösen: Syndicat national des fabricants raffineurs d’huile de graissage és társai ítélet, 172/82, EU:C:1983:69, 10. pont; Lindqvist-ítélet, C-101/01, EU:C:2003:596, 64. pont, valamint HK Danmark ítélet, C-476/11, EU:C:2013:590, 23. pont).

35 A 92/83 irányelv bizonyos italkategóriák vagy tagállamok vonatkozásában jövedékiadó-mentességet vagy kedvezményes jövedékiadó-mértéket tesz lehetővé. Ezen irányelv céljára, és ezen irányelv tizenhatodik és tizenhetedik preambulumbekezdésének szövegére tekintettel az uniós jogalkotónak nem állt szándékában azt lehetővé tenni, hogy a tagállamok diszkrecionális jogkörben a 92/83 irányelvben előírttól eltérő szabályozást vezethessenek be.

36 Magyarország azon érvét illetően, amely szerint az Ecofin-jegyzőkönyvből kitűnik, hogy a 92/83 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a kis mennyiségű etilalkohol jövedékiadó-mentességét, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az irányelv elfogadásához vezető előkészítő munka során rögzített nyilatkozatok nem használhatók az irányelv értelmezéséhez, ha a kérdéses rendelkezés szövegében nincs hivatkozás a nyilatkozat tartalmára, és így e nyilatkozatoknak nincs jogi jelentőségük (lásd különösen: Epson Europe ítélet, C-375/98, EU:C:2001:370, 26. pont; Farrell-ítélet, C-356/05, EU:C:2007:229, 31. pont és Swiss Re Germany Holding ítélet, C-242/08, EU:C:2009:647, 62. pont).

37 Ebből következik, hogy a 92/83 irányelv tizenhatodik és tizenhetedik preambulumbekezdése nem igazolhatja az ezen irányelvnek a saját szövegétől eltérő értelmezését.

38 Ami a kis mennyiségű etilalkohol adómentességének a belső piacra gyakorolt hatását illeti, emlékeztetni kell először is arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, ha valamely területen uniós szintű harmonizáció történt, az e területen tett nemzeti intézkedéseket e harmonizációs intézkedés fényében kell vizsgálni (lásd különösen: DaimlerChrysler ítélet, C-324/99, EU:C:2001:682, 32. pont; Roby Profumi ítélet, C-257/06, EU:C:2008:35, 14. pont, valamint HSBC Holdings et Vidacos Nominees ítélet C-569/07, EU:C:2009:594, 26. pont). Másodszor hangsúlyozni kell, hogy a 92/83 és a 92/84 irányelv az etilalkohol jövedéki adójának minimummértékét határozza meg anélkül, hogy annak kivetését az említett alkohol magánúton történő előállításának és fogyasztásának a piacra gyakorolt hatásától tenné függővé.

39 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 92/83 irányelvnek a 92/84 irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 19–21. cikke az etilalkohol jövedéki adójának minimummértékét határozza meg. Mindazonáltal a 92/83 irányelv 22. cikkének (7) bekezdése kivételt enged Magyarország, a Szlovák Köztársaság és Románia vonatkozásában.

40 E rendelkezésből következik, hogy Magyarország a gyümölcstermesztő háztartások által átadott gyümölcsből éves szinten 10 hektoliternél több etilalkoholt előállító, a gyümölcstermesztők rendelkezésére álló szeszfőzdében előállított etilalkoholra az etilalkoholra vonatkozó általános nemzeti jövedékiadó-mérték 50%-ánál nem alacsonyabb kedvezményes jövedékiadó-mértéket alkalmazhat. A kedvezményes adómérték évenként és előállíttató gyümölcstermesztő háztartásonként nem haladhatja meg az 50 liter, kizárólag személyes fogyasztásra szánt gyümölcsszeszt.

41 Márpedig a jövedéki adóról szóló törvény 9., 63. és 64. §-ának szövegéből – Magyarország által nem vitatottan – kitűnik, hogy a bérfőzők 0%-os jövedékiadó-mérték alá tartoznak évi 50 liter párlat mennyiségig, és a magánfőzők, akik az említett törvény 63. §-a (2) bekezdésének 12. pontja szerint nem szükségszerűen gyümölcstermesztők, évi 50 liter párlat mennyiségig mentesülnek az etilalkohol jövedéki adójának megfizetése alól.

42 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy e nemzeti rendelkezések meghaladják a 92/83 irányelvben Magyarország vonatkozásában engedett kivétel határait, amennyiben e kivétel lehetővé teszi, hogy először is az csak az éves szinten 10 hektoliternél több etilalkoholt előállító, a gyümölcstermesztők rendelkezésére álló szeszfőzdékre alkalmazandó, másodszor pedig, hogy a minimum jövedékiadó-mérték az etilalkoholra vonatkozó általános nemzeti jövedékiadó-mérték 50%-ánál nem lehet alacsonyabb.

43 Vizsgálni kell mindazonáltal a magyar kormány azon érvét, amely szerint a párlat előállítása évszázados hagyomány, és hogy az ilyen hagyomány megőrzése a magyar kormány alapvető célját képezi, valamint azon érvét, amely szerint más tagállamokban a kis mennyiségű párlatok vonatkozásában ugyanezen jövedékiadó-mentességi gyakorlat létezik.

44 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy önmagában valamely nemzeti hagyomány nem mentesítheti a tagállamot az uniós jogból eredő kötelezettségei alól (lásd különösen: Bizottság kontra Olaszország ítélet, 193/80, EU:C:1981:298, 25. és 26. pont, valamint Bizottság kontra Németország ítélet, 178/84, EU:C:1987:126, 16. és 54. pont).

45 Hozzá kell tenni továbbá, hogy szintén a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy valamely tagállam nem igazolhatja a fennálló kötelezettségei végrehajtásának akár

átmeneti elmulasztását azzal, hogy más tagállamok szintén késve vagy nem teljesítették kötelezettségeiket (lásd: Bizottság kontra Olaszország ítélet, 52/75, EU:C:1976:29, 11. pont; Portugália kontra Bizottság ítélet, C-163/99, EU:C:2001:189, 22. pont és Bizottság kontra Finnország ítélet, C-118/07, EU:C:2009:715, 48. pont).

46 Végül nem a Bíróságnak kell értékelnie a Bizottság kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset megindításával kapcsolatos mérlegelési jogköre keretében történő eljárásának helyénvalóságát (lásd különösen: Bizottság kontra Görögország ítélet, C-200/88, EU:C:1990:422, 9. pont; Bizottság kontra Luxemburg ítélet, 266/03, EU:C:2005:341, 35. pont és Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-48/10, EU:C:2010:704, 32. pont).

47 Ebből következik, hogy a magyar jogszabályok, amennyiben mentesítik a jövedéki adó alól a magánfőzők által előállított párlatot, és 0%-os jövedéki adót vetnek ki a bérfőzők által évente legfeljebb 50 liter mennyiségig előállított párlatra, nem összeegyeztethetők a 92/83 irányelvnek az ugyanezen irányelv 22. cikke (7) bekezdésével, valamint a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19–21. cikkéből eredő kötelezettségekkel.

48 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy a jelen kereset megalapozott.

49 Ennek megfelelően meg kell állapítani, hogy Magyarország – mivel olyan szabályozást fogadott el és alkalmaz, amely előírja, hogy az általa meghatározott feltételek között etilalkohol szeszfőzdében történő bérfőzése 0%-os jövedékiadó-mérték alá tartozik, és etilalkohol magánszemélyek általi előállítása jövedékiadó-mentes – nem teljesítette a 92/83 irányelvnek az ugyanezen irányelv 22. cikke (7) bekezdésével, valamint a 92/84 irányelv 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19–21. cikkéből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

50 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Magyarországot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

1) **Magyarország – mivel olyan szabályozást fogadott el és alkalmaz, amely előírja, hogy az általa meghatározott feltételek között etilalkohol szeszfőzdében történő bérfőzése 0%-os jövedékiadó-mérték alá tartozik, és etilalkohol magánszemélyek általi előállítása jövedékiadó-mentes – nem teljesítette a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmánnyal módosított, az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelvnek az ugyanezen irányelv 22. cikke (7) bekezdésével, valamint az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedékiadó-mértékének közelítéséről szóló, 1992. október 19-i 92/84/EGK tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19–21. cikkéből eredő kötelezettségeit.**

2) **A Bíróság Magyarországot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások